

تأثیر قصه‌های قرآن بر عزّت نفس دانشجویان

محمد خالدیان،^{*} اکبر صالحی،^{**} رضا شاکری^{***}

چکیده

این پژوهش با موضوع تأثیر قصه‌های قرآن بر عزّت نفس دانشجویان تدوین شده است. جامعهٔ پژوهش شامل تمام دانشجویان دانشگاه پیام نور واحد دیوان دره (استان کردستان) است که در سال تحصیلی ۹۳-۹۲ مشغول به تحصیل بوده‌اند. این پژوهش، آزمایشی از نوع پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل است. حجم نمونه، ابتدا ۷۰ نفر از دانشجویان براساس نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شد، سپس بر اساس نمرات پرسشنامه، ۴۰ نفر از این افراد که در پرسشنامهٔ عزّت نفس، پایین ترین نمرات را گرفتند، انتخاب شدند و

^{*}- مربی، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

mohamad_khaledian22@yahoo.com

^{**}- استادیار گروه فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه خوارزمی.

^{***}- دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی، دانشگاه خوارزمی.

تاریخ تأیید: ۱۳۹۴/۰۱/۳۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۲/۲۱

به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش به مدت ۹ جلسه تحت تأثیر متغیر مستقل داستان‌ها و قصه‌های قرآن قرار گرفتند؛ اما گروه کنترل تحت تأثیر هیچ گونه مداخله‌ای قرار نگرفتند. برای جمع آوری داده‌ها از پرسشنامه ۵۸ سؤالی عزّت نفس کوپر استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که میانگین نمرات عزّت نفس در پس آزمون گروه آزمایش به طور معناداری از میانگین نمرات پس آزمون گروه کنترل بالاتر است. نتیجه‌گیری می‌شود که قصه‌های قرآن موجب افزایش عزّت نفس دانشجویان می‌شوند.

واژه‌های کلیدی

قصه‌های قرآن، داستان‌گویی، عزّت نفس.

مقدمه

قرآن کریم سرچشمۀ علم، معرفت و برنامه زندگی سعادتمندانه انسانهاست که از ابتدای نزول آیات وحیانی بر رسول گرامی اسلام ﷺ تا به امروز، مایه هدایت و رشد بشر بوده است و هر کس نسبت به فراخور حالت از ابعاد بی‌انتهای این گنجینه آسمانی بهره برده است (پاک‌نیا تبریزی، ۱۳۹۱)؛ چرا که قرآن تمامًا شفاء و رحمت برای همه انسان‌هایی است که می‌خواهند راه رستگاری بی‌یابند، همان‌طوری که خداوند در سوره اسراء، آیه ۸۲ می‌فرماید: «وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا»؛ و از قرآن، آنچه شفا و رحمت است برای مؤمنان نازل می‌کنیم و ستمگران را جز خسaran (و زیان) نمی‌افزاید.

آذنِ قلوب را فتوح
لهمَّا فرَحْتُ بِكَ وَلَا أَنْجَحْتُ
لِيَ هُنَّ مُؤْمِنُونَ وَلَا يَزِيدُ
الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

۶۶

برخی از جنبه‌های فقهی و حقوقی و برخی از بعد ادبی، گروهی از منظر اعتقادی، روانشناسی، جامعه‌شناسی، انسان‌شناسی، حکومت‌داری، مسائل خانواده و ده‌ها موضوع دیگر به این یادگار نورانی اسلام و نسخهٔ خوشبختی بشر مراجعه می‌کنند و استفاده‌های لازم را می‌برند. در این میان، قصه‌های قرآن از جذاب‌ترین و پرمخاطب‌ترین بخش‌های این معجزهٔ آسمانی است.

خداؤند متعال با نقل قصه‌های پیامبران، صالحان و سرگذشت اقوام مختلف و انسان‌های نیک و بد، آموزش ویژه‌ای را به تمام انسان‌ها ارائه می‌کند و آنان می‌توانند با دقت در این داستان‌ها، زندگی بهتری برای خود رقم بزنند و آینده روشی را برای خود ترسیم کنند. خداوند در این باره می‌فرماید: **﴿لَقَدْ كَانَ فِي
قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولَى الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي يَبْيَهُ
وَتَفْعِيلَ كُلَّ شَيْءٍ وَهَدَى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾**؛ در سرگذشت آن‌ها درس عبرتی برای صاحبان اندیشه بود! اینها داستان دروغین نبود، بلکه وحی آسمانی است و هماهنگ است با آنچه پیش روی او از کتب آسمانی پیشین قرار دارد و شرح هر چیزی که پایه سعادت انسان است و هدایت و رحمتی است برای گروهی که ایمان می‌آورند! (یوسف، آیه ۱۱۱)

سنت قصه‌گویی به اندازه عمر انسان قدمت دارد و یکی از ابزارهای مهم اصلاح رفتار و رشد و پرورش محسوب می‌شده، به گونه‌ای که آیات متعددی از قرآن کریم با نقل قول داستان گذشتگان سعی کرده است، رفتار بشر را هدایت، تربیت و اصلاح کند: «**تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ**...» (سوره آل عمران، آیه ۶۲-۱۰۸)؛ سوره هود، سوره کهف، سوره اعراف؛ (همایی و همکاران، ۱۳۸۵).

بیان داستان یکی از شیوه‌های ارایه الگو به افراد است و می‌تواند به عنوان شیوه‌ای درمانی، استفاده شود. قصه درمانی نوعی رفتار تقلیدی در قالب

شخصیت است و نوعی رویکرد در مشاوره است که مردم را متخصصان اصلی زندگیشان و مشکلات را به عنوان بخش‌های جداگانه از مردم درنظر می‌گیرد. مردم دارای بسیاری از مهارت‌ها، باورها، ارزش‌ها و توانایی‌هایی هستند که به آن‌ها کمک می‌کند تا اثرات مشکلات را در زندگی‌شان کاهش دهند (بابانظری و آقایی، ۱۳۹۱).

انسان‌ها، به قصه‌گویی در طول تاریخ علاقه داشته و توجه کرده‌اند؛ چرا که برای ایشان جذابیت و کشش خاصی داشته است. به همین دلیل، قصه یکی از ابزارهای مهم اصلاح رفتار محسوب می‌شود. قرآن کریم نیز به نیاز بشر و گرایش او به قصه توجه کرده و با تأکید بر علایق طبیعی انسان، بسیاری از مباحث طریف اعتقادی، اجتماعی و اخلاقی را در قالب زیباترین داستان‌ها طرح و ارائه می‌نماید.

خداآوند متعال در سوره‌های متعدد قرآن کریم از طریق نقل داستان گذشتگان سعی می‌کند رفتار بشر را هدایت، تربیت و اصلاح کند، حتی خداوند خود را قصه‌گو می‌خواند و خطاب به پیامبر خود، حضرت محمد^۹ می‌فرماید: «ما بهترین قصه‌ها را به وحی (این قرآن) بر تو می‌گوییم» (سوره یوسف، آیه ۳). قرن‌ها و بلکه هزاران سال از ظهور پیامبران و ادیان بزرگ الهی می‌گذرد و همواره جمع کثیری از انسان‌ها ایمان آورده، عده‌ای کفر ورزیده و جمعی هم در شک و تردید بوده‌اند. یکی از موضوعاتی که هم برای معتقدان به ادیان و هم مخالفان اهمیت زیادی داشته، درک و اثبات تأثیر دین و مذهب در زندگی بشر است. طبعاً اثبات این مسئله درباره دین اسلام که به اعتقاد ما کامل‌ترین دین بوده و در تمام شئون زندگی جمعی و فردی جاری و نافذ است، بسیار با اهمیت‌تر می‌نماید.

در دهه‌های اخیر با رشد سریع و روزافزون دانش بشر و پیدایش علوم جدید، بحث درباره تأثیر دین در جنبه‌های مختلف زندگی، بیش از هر زمان دیگر مطرح شده و روانشناسی از جمله علومی است که همواره میدان مبارزه افکار و نظرات گوناگون در این خصوص بوده است. سال‌هاست دانشمندان علم روانشناسی، درباره موضوعاتی همچون روانشناسی و دین، روانشناسی و معنویت و... تحقیق و بررسی می‌کنند و نهادها، انجمن‌ها، مراکز تحقیق و دانشکده‌های بسیاری در نقاط مختلف دنیا برای این منظور تأسیس شده است (ناروئی و همکاران، ۱۳۹۲).

عزّت نفس عبارت است از میزان ارزشی که اطلاعات درون خود پنداره برای فرد دارد و از اعتقادات فرد درباره تمام صفات و ویژگی‌هایی که در او هست، سرچشمۀ می‌گیرد. خودپنداره برای متخصصان بهداشت روانی نیز اهمیت خاصی دارد؛ زیرا پندار فرد از شخصیت خود، تا اندازه زیادی تصور او را درباره محیطش تعیین می‌کند و این دو عامل، نوع رفتارهای او را طرح‌ریزی می‌نماید (حسنوند و خالدیان، ۲۰۱۲).

وقتی که عزّت نفسستان آسیب دیده باشد، باعث برانگیخته شدن اضطراب، نگرانی و ترس خواهد شد (گاردنر، ۲۰۰۷). عزّت نفس نشان می‌دهد که در درون افراد چه می‌گذرد. اگر افراد احترام کمی برای خود قائل باشند، در مقاعده کردن دیگران مشکل خواهند داشت. افرادی که عزّت نفس زیادی دارند، معمولاً افکار مثبت را جایگزین افکار منفی می‌کنند (سپاه منصور و همکاران، ۱۳۹۱).

عزّت نفس، جزئی از خودپنداۀ فرد و شامل جنبه‌های شناختی، رفتاری و عاطفی است و همچنین عبارت است از درجه تصویب، تأیید و ارزشی که

شخص نسبت به خود احساس می‌کند یا قضاوتی که فرد نسبت به ارزش خود دارد.

تحقیقات انجام شده در موضوع عزّت نفس نشان داده‌اند که عزّت نفس در پاسخ به واکنش دیگران به خصوص افراد مهم به ویژه والدین رشد می‌کند (کوپراسمیت، ۱۹۶۷؛ اسمنیت و همکاران، ۲۰۰۲). کوپراسمیت^۱ عزّت نفس را یک ارزشیابی فردی معرفی کرده است که معمولاً با توجه به خویشتن حفظ می‌شود. به این ترتیب، عزّت نفس عبارت است از قضاوتی فردی از شایستگی که ویژگی عام شخصیت است نه یک نگرش لحظه‌ایی یا مختص به موقعیت‌های خاص (سلیمانی و کاظم نژادلیلی، ۱۳۹۳).

نتایج پژوهش هویدا و همایی (۱۳۸۹)، با موضوع "تأثیر قصه‌های قرآنی بر هوش هیجانی کودکان" نشان داد که قصه‌های قرآنی موجب افزایش هوش هیجانی می‌شوند. نتایج پژوهش پیترسون و همکاران^۲ (۲۰۰۵)، نشان داد که قصه درمانی منجر به ارتباط با دیگران، خلق و نسبت دادن معنا به تجربیات، تفکر درباره خوب یا بد، بیان نظریات و ایده‌ها می‌شود. نتایج پژوهش والی (۱۳۸۶)، با موضوع "قصه‌گویی، روشی مؤثر در آموزش مفاهیم پیچیده علم پزشکی" نشان داد که قصه‌گویی بر آموزش مفاهیم پزشکی نیز مؤثر است.

در قرآن کریم برای عبرت و آموزش رفتارهای خوب و درست در افراد، قصه‌های زیادی بیان شده که می‌توان با ساده‌سازی آن‌ها، برای آموزش و تقویت عزّت نفس افراد از آن‌ها استفاده نمود. بر همین اساس و با توجه به اهمیت و نقش قرآن در زندگی ما مسلمانان، این پژوهش با الگوگیری از

1-Coopersmith.
2-Peterson et al.

قصه‌های قرآنی با ساده‌سازی قصه‌ها به منظور درک دانشجویان و همچنین ایجاد علاقه و توجه بیشتر دانشجویان به قرآن، در صدد ارتقاء عزّت نفس دانشجویان برآمده است.

در اهمیت و ضرورت این تحقیق بیان این نکته لازم است که در جامعه ایرانی و اسلامی ما بسیاری از رفتارها در زندگی فردی و اجتماعی افراد، مستقیم یا غیر مستقیم متأثر از آیات قرآن، آموزه‌ها و باورهای دینی بوده و اغلب با آن نیز ارزیابی می‌شوند.

با توجه به اینکه اسلام مبنای مناسبات اجتماعی قرار گرفته است، این تحقیق قصد دارد آثار و نتایج قصه‌ها و داستان‌های قرآن را در زندگی روحی روانی و اجتماعی دانشجویان بررسی کند و با روشن شدن نقش قرآن در تمامی ابعاد زندگی، آن را جایگزینی برای درمان دارویی مشکلات روحی و روانی و سلامت روان و عزّت نفس دانشجویان نشان دهد؛ لذا با توجه به پیشینه تحقیقاتی، قصه‌های قرآن افراد را برای رویارویی با مشکلات، سازگاری با اجتماع، افزایش عزّت نفس آماده می‌کند.

داشتن اطلاعاتی درباره قصه‌ها و داستان‌های قرآن می‌تواند در انجام فرآیندهای روانشناسخی برای دانشجویان نیازمند مشمر باشد تا با انجام این اقدامات بتوان عزّت نفس را در این افراد بالا برد. در ضمن، نتایج حاصل از این تحقیق می‌تواند برای مدیران نظام سلامت نیز کاربرد داشته باشد تا با بهره‌گیری از نیروهای مهندسی، توجه بیشتری به قصه‌های قرآن نمایند.

با توجه به اینکه قسمت اعظمی از جامعه ما را دانشجویان تشکیل می‌دهند، هدف از پژوهش حاضر بیان تأثیر قصه‌های قرآن بر عزّت نفس دانشجویان است و برای آزمایش، این فرضیه به اجرا درآمد که قصه‌های قرآن بر

عزت نفس دانشجویان تأثیرگذار است؛ بنابر آنچه ذکر شد این پژوهش در صدد است طی فرایندی علمی روی گروه گواه و گروه آزمایش، با استفاده از قصه‌های قرآن، عزت نفس دانشجویان را بررسی کند.

روش‌شناسی

این پژوهش آزمایشی از نوع پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل است. در این پژوهش، دانشجویان دانشگاه پیام نور واحد دیواندره (استان کردستان) که در سال تحصیلی ۱۳۹۲-۱۳۹۳ مشغول به تحصیل بوده‌اند، جامعه آماری را تشکیل می‌دهند. حجم نمونه ابتدا تعداد ۷۰ نفر از دانشجویان براساس نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شد، سپس بر اساس نمرات پرسش‌نامه، تعداد ۴۰ نفر از این افراد که در پرسش‌نامه عزت نفس، پایین‌ترین نمرات را گرفتند، انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. گروه آزمایش، ۹ جلسه قصه‌ها و داستان‌های قرآنی را، هر هفته ۱ جلسه و هر جلسه به مدت ۹۰ دقیقه، به صورت گروهی دریافت کردند؛ اما گروه کنترل، هیچ مداخله‌ای را دریافت نکردند. برای تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی (آزمون تحلیل کواریانس)، استفاده شد. ابزار اندازه‌گیری عبارت است از پرسش‌نامه عزت نفس کوپر اسمیت که در زیر شیوه استفاده و اجرای آن بیان شده است:

پرسش‌نامه عزت نفس کوپر اسمیت

شامل ۵۸ ماده است که به صورت بلی، خیر به آن‌ها پاسخ داده می‌شوند. مواد هر یک از زیرمقیاس‌ها عبارتند از: مقیاس عمومی ۲۶ ماده، مقیاس اجتماعی ۸ ماده، مقیاس خانوادگی ۸ ماده، مقیاس تحصیلی - شغلی ۸ ماده و مقیاس

دروغ ۸ ماده. نمرات زیرمقیاس‌ها و همچنین نمره کلی، امکان تشخیص زمینه‌ای را که در آن افراد واجد تصویر مثبتی از خود هستند، فراهم می‌سازد (استادیان و همکاران، ۱۳۸۸). ضرایب بازآزمایی این پرسشنامه در دو نوبت، بعد از پنج هفته ۸۸ / ۰ و بعد از ۳ سال ۷۰ / ۰ گزارش شده است (حالدان، ۱۳۹۳). پایابی پرسشنامه در پژوهش حاضر از طریق آلفای کرونباخ ۸ / ۰ به دست آمد. روایی این پرسشنامه با استفاده از روایی سازه ۷۲ / ۰ به دست آمد.

محتوای خلاصه جلسات قصه‌ها و داستان‌های قرآن

جلسه اول: معرفی اعضاء، بحث و گفت‌و‌گو درباره قصه‌گویی و داستان‌گویی، مشاوره و بحث درباره قصه‌های قرآن و عزّت نفس و اجرای پرسشنامه‌های عزّت نفس. جلسه دوم: قصه حضرت یوسف ﷺ، آیه ۳۴ سوره غافر. جلسه سوم: قصه حضرت یونس ﷺ، آیه ۱۳۹ - ۱۴۲ سوره صافات. جلسه چهارم: قصه حضرت مریم ﷺ، آیه ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۱ سوره مریم. جلسه پنجم: قصه اصحاب کهف، آیه ۱۰ سوره کهف. جلسه ششم: قصه اصحاب رقیم، آیه ۹ سوره کهف. جلسه هفتم: قصه هجرت نبوی، آیه ۲۰۷ سوره بقره. جلسه هشتم: قصه سوره کوثر، آیه ۱ - ۳ سوره کوثر. جلسه نهم: خلاصه و جمع‌بندی جلسات و اختتام، صحبت درباره آموخته‌های خود در گروه، مرور برنامه و جمع‌بندی و اجرای پرسشنامه عزّت نفس.

یافته‌ها

مندرجات جدول (۱) اطلاعات توصیفی در پیش‌آزمون و پس‌آزمون عزّت نفس در دو گروه آزمایش و کنترل را نشان می‌دهد. میانگین عزّت نفس

افراد در گروه آزمایش در پیش آزمون ۲۹/۶ و در پس آزمون ۴/۳۵ است و میانگین عزت نفس دانشجویان در گروه کنترل در پیش آزمون ۲۹/۹ و در پس آزمون ۲۸/۸۵ است.

جدول(۱). اطلاعات توصیفی نمرات سلامت روان در پیش آزمون و پس آزمون در گروه آزمایش و کنترل

آزمایش		کنترل		N	گروه
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین		
۲/۱۸	۲۹/۶۰	۲/۶۷	۲۹/۹۰	۲۰	پیش آزمون
۲/۱۳	۳۵/۴	۲/۱۵	۲۹/۸۵	۲۰	پس آزمون

جدول(۲). نتایج گزارش آزمون فرض همگنی شبیه ها

مجدور اتا	Sig	F	میانگین مجدورات	d.f	مجموع مجدورات	متغیرها
.۰/۰۰۵	.۰/۶۷۷	.۰/۱۷۷	.۰/۱۱۴	۱	.۰/۱۱۴	گروه
.۰/۸۶۶	.۰/۰۰۱	۲۳۲/۴۳۴	۱۵۰/۲۲۸	۱	۱۵۰/۲۲۸	پیش آزمون
.۰/۰۴۹	.۰/۱۸	۱/۸۷	۱/۲۰۹	۱	۱/۲۰۹	گروه*پیش آزمون
			.۰/۶۴۶	۳۶	۲۳/۲۶۶	خطا

همگنی شیب‌ها با مقدار $F(1,36) = 1/87$ برای عزّت‌نفس، معنادار نشده است؛ لذا مفروضه همگنی شیب‌های رگرسیون برای متغیر عزّت‌نفس محقق شده است. با توجه به یافته‌های بالا، برای بررسی فرضیه مدنظر از تحلیل کوواریانس استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره ۳ ارائه شده است.

فرضیه پژوهش: قصه‌های قرآن بر عزّت‌نفس دانشجویان مؤثر است. مندرجات جدول (۳) نشان می‌دهد که مقدار $F=5.05/6.06$ و سطح معناداری (0.001) در متغیر گروه بیانگر تفاوت بین دو گروه آزمایش و کنترل در پس آزمون است؛ بنابراین، نتایج به دست آمده حاکی از تأثیر قصه‌های قرآن در ارتقا عزّت‌نفس دانشجویان است. به عبارتی، قصه‌های قرآن توانسته است عزّت‌نفس را در دانشجویان گروه آزمایش ارتقاء دهد.

جدول (۳) نتایج آزمون تحلیل کوواریانس در عزّت‌نفس

متغیرها	منبع تغییرات	مجموع مجذورات	d.f	میانگین مجذورات	F	Sig	مجذور اتا
ج:	پیش آزمون	۱۵۰/۸۷۴	۱	۱۵۰/۸۷۴	۲۲۸/۰۷۲	.۰/۰۰۱	.۰/۸۶
	گروه*پیش آزمون	۳۳۶/۴۷	۱	۳۳۶/۴۷	۵.۰۵/۶.۰۶	.۰/۰۰۱	.۰/۹۳۲
	خطا	۲۴/۴۷۶	۱	.۰/۶۶۲		.۰/۱۸	

بحث

با توجه به فرضیات و یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گرفت که استفاده از قصه‌های قرآن بر عزّت نفس دانشجویان مؤثر و با نتایج پژوهش‌های والی (۱۳۸۶)، هویدا و همایی (۱۳۸۹)، اسمیت (۱۹۶۷)، اسمیت و همکاران (۲۰۰۲)، و پیترسون و همکاران^۱ (۲۰۰۵)، همسو است.

در تبیین این یافته‌ها، می‌توان گفت که قرآن کریم در موقعیت‌های بحرانی و تنیدگی شدید که زمینه کاهش کنترل رفتار را به دنبال دارد، از افراد می‌خواهد به یاد خدا باشند؛ به عنوان نمونه، می‌خوانیم: «آنان که چون مصیبتی به ایشان رسد، گویند ما از آن خداییم و به سوی او باز می‌گردیم» (بقره: ۱۵۶). همین امر موجب شده است که اگر یاد مکرر خداوند اثر سازنده در روح انسان نمی‌داشت و موجب تعالی انسان و رسیدن به مراحل عالی توجه به خداوند نمی‌شد، به آن سفارش و تأکید نمی‌شد (مصاحف، ۱۳۸۲) که این آیه شریفه می‌تواند تبیین کامل و جامعی برای این یافته‌ها باشد.

چنانکه در قرآن در سوره کهف (آیه ۶۴) آمده است: «راستی در سرگذشت آنان برای خردمندان عبرتی است»، یکی از اهداف اصلی ذکر قصه‌ها در قرآن، عبرت‌آموزی و اصلاح رفتار انسان است، به گونه‌ای که در برخورد با دیگران رفتاری محبت‌آمیز داشته باشد و به حقوق دیگران تجاوز نکند و حقوق آن‌ها را محترم شمارد و در عین حال، این رفتارها همراه با آگاهی، بیشن و منطق باشد که این خود نیز می‌تواند موجب ارتقاء عزّت نفس شود. درحالی‌که خداوند در قالب قصه‌های قرآنی، بالغ بر ۱۴۰۰ سال پیش آن‌ها را به انسان‌ها آموخته داده و همیشه تازگی‌شان حفظ شده است.

۱-Peterson et al.

هم‌چنین در تبیین این یافته‌ها می‌توان به داستان حضرت یوسف علیه السلام که در رأس حکومت مصر قرار گرفت، اشاره کرد. هم‌چنین می‌توان گفت که از آنجایی که قصه‌های قرآن فاصله میان خود واقعی و خود آیده‌ال را از میان برداشته یا به عبارت دیگر میان فرد و نیروی برتر وجود خود، رابطه برقرار می‌کند، باعث پذیرش خود، انسجام شخصیّت و درنتیجه، بهبود عزّت نفس می‌شود (جان‌بزرگی، ۱۳۷۸).

در قرآن، قصه‌های حقیقی زیادی وجود دارد که فضای قصه‌ها آنچنان شخصیّت مخاطب را تحت تأثیر قرار می‌دهد که او با میل و علاقه همگام با داستان پیش می‌رود. ساختار دلنشیں و زیبای قصه‌ها به‌گونه‌ای است که در همهٔ فرازها حق را از باطل جدا می‌کند و خواننده را از عاقبت ناسپاسی، نافرمانی، مردم‌آزاری، شرک، کفر و گناه آگاه می‌کند. از این‌رو، با توجه به تأثیر قصه بر شخصیّت و عزّت نفس، قصه‌های قرآنی بهترین وسیله برای آموزش و ارتقاء عزّت نفس افراد هستند.

از لحاظ عاطفی، تجربیات مهم‌ را می‌توان با تمثیل نمادین به‌وسیلهٔ قصه و داستان، راحت‌تر و آرام‌تر بیان کرد و افراد را قادر می‌سازد تا اضطراب‌ها، خیال‌پردازی‌ها و گناه را به جای مردم و زندگی واقعی به داستان‌ها و قصه‌ها منتقل کند. استفاده از قصه و داستان به افراد اجازهٔ قالب‌دهی به رفتارها، نگرش‌ها و خویشتن‌شناسی می‌دهد که این خود می‌تواند باعث شود افراد از توانایی‌ها و استعدادهایش به نحو احسن و درست استفاده نماید که در نهایت منجر به افزایش عزّت نفس شود.

به نظر می‌رسد ارائهٔ آموزش در قالب قصه و داستان با ایجاد جذابیّت و انگیزهٔ بیشتر و هم‌چنین ملموس کردن اطلاعات و مفاهیم و

مهارت‌ها به یادگیری عمیق‌تر و بهتری منجر می‌شود که این نکته هم می‌تواند تبیینی برای این یافته‌ها باشد.

امید است با توجه به دستاوردها و نتایج این پژوهش بتوان راههایی پیشنهاد کرد که با شناسایی عوامل تأثیرگذار در عزّت‌نفس، بتوان اعمال و رفتار را به شکل هوشمندانه‌ای نظم و ترتیب و شکل داد و زمینه‌ای را فراهم نمود تا دانشجویان را به‌سوی یک زندگی سالم‌تر و رشدی‌افتہ یاری نمود. بدیهی است با توجه به اهمیّت نقش قصه‌های قرآن در پرورش استعدادها و تربیت نیروی دانشجویی کارآمد برای ساختن آینده‌ای روشن و موفق، بررسی تأثیر قصه‌های قرآن در دانشجویان و در نتیجه چگونگی تأثیر آن در عزّت‌نفس و انجام هرگونه پژوهش در این ارتباط، اهمیّت خاصی داشته باشد.

در این موضوع، پژوهشی انجام نگرفته و این پژوهش می‌تواند زمینه‌ساز پژوهش‌های دیگری شود و از این طریق بتوان به دانشجویان نیز اهمیّت داد و بتوان با میزان تأثیر قصه‌های قرآن و میزان رضایت از خود و ارزشمندی و عزّت‌نفس دانشجویان آشنا شد و بتوان با تشخیص راههای افزایش این متغیر، آن‌ها را به‌سوی توانایی استفاده از ظرفیت ادراک، کاربرد قصه‌های قرآن و رضایت از خود و احساس ارزشمندی رهنمون ساخت و در نتیجه آن‌ها را به‌سوی عزّت‌نفس هدایت نمود. با توجه به افزایش تعداد دانشجویان پیشنهاد می‌شود، برای آشناسازی دانشجویان و افراد جامعه با تأثیر مثبت قصه‌های قرآنی، کارگاه‌های آموزشی برگزار شود و هم‌چنین به پژوهشگران و اساتید و معلمان و والدین پیشنهاد می‌شود از قصه‌ها و داستان‌های قرآنی برای پرورش و ارتقاء عزّت‌نفس دانشجویان استفاده نمایند. پیشنهاد می‌شود که این موضوع در مقاطع تحصیلی راهنمایی و متوسطه و هم‌چنین در سایر مناطق کشور انجام شود.

نتیجه‌گیری

نتیجه‌این پژوهش این است که قصه‌های قرآنی بر عزّت‌نفس دانشجویان مؤثر است و چون ممکن است عزّت‌نفس پایین یکی از عوامل فردی تأثیرگذار در اختلالات روانی و هم‌چنین شکست تحصیلی باشد و حتی مانعی در برابر موفقیت و پیشرفت شود، لذا راههای افزایش عزّت‌نفس در دانشجویان با اهمیت است.

در واقع، قصه‌های قرآن، برنامه‌ریزی برای رسیدن به اهداف و نگرش مثبت درخصوص خود و جامعه را تقویت کرده و عزّت‌نفس را افزایش می‌دهند. هم‌چنان که در همه مذاهب، توسل به خدا با دعاها و آیات مخصوص رایج است، در اسلام نیز این اعتقاد وجود دارد که ذکر قصه‌های قرآنی و آیات قرآنی، قلوب را آرامش بخشیده و در معالجه امراض مؤثر است و ناگفته نماند که شفایابی با مصلحت الهی و درجه اخلاص و ایمان انسان مربوط است. در واقع، قصه‌های قرآن باعث آرامش قلب شده، برنامه‌ریزی برای رسیدن به اهداف و نگرش مثبت درخصوص خود و جامعه را تقویت کرده و سلامت روان و عزّت‌نفس را افزایش می‌دهند.

منابع

۱. قرآن کریم، ترجمه سید محمد رضا صفوی. نشر معارف.
۲. استادیان، مریم، سودانی، منصور و مهرا بی زاده هنرمند، مهناز، ۱۳۸۸، «اثربخشی مشاوره گروهی به شیوه عقلانی - عاطفی - رفتاری الیس بر اضطراب امتحان و عزّت نفس دانش آموزان دختر پایه سوم مقطع راهنمایی شهر بهبهان» مجله مطالعات آموزش و یادگیری دانشگاه شیراز، ۱(۲)، ۱۸ - ۱.
۳. بابانظری، لاله، آقایی، توران، ۱۳۹۱، «تأثیر قصه گویی بر کاهش پرخاشگری دانش آموزان پسر پایه اول و دوم راهنمایی»، مجله روانشناسی معاصر، ۷ (ویژه نامه): ۴۲۱ - ۴۲۴.
۴. یاک نیا تبریزی، عبدالکریم، ۱۳۹۱، قصه های قرآن از آدم علیہ السلام تا رحلت خاتم علیہ السلام. قم: انتشارات آوای منجی.
۵. جان بزرگی، مسعود، ۱۳۷۸، «بررسی اثربخشی روان درمانگری کوتاه مدت با و بدون جهت گیری مذهبی بر مهار اضطراب و تنیدگی»، پایان نامه دکتری، دانشگاه تربیت مدرس.
۶. خالدیان، محمد، ۱۳۹۳، «اثربخشی آموزش مهارت های زندگی بر سلامت روان و عزّت نفس افراد معتاد به مواد مخدر»، مجله روانشناسی اجتماعی، ۸(۲۹): ۱۵ - ۱.
۷. سپاه منصور، مژگان، معمار، المیرا، آزموده، معصومه، ۱۳۹۱، «رابطه عزّت نفس و خودکارآمدی با مقاعدسازی در مدیران آموزشی»، دوفصلنامه شناخت اجتماعی، ۱(۲۱): ۹۲ - ۱۰۰.
۸. سلیمانیان، زهره، کاظم نژاد لیلی، احسان، ۱۳۹۳، «همبستگی عزّت نفس با موفقیّت تحصیلی در دانشجویان پرستاری و مامایی جامع نگر»،

۹. مصباح، محمدتقی، ۱۳۸۲، یاددا، قم: انتشارات مؤسسه آموزشی و

پژوهشی امام خمینی رهنما.

۱۰. ناروئی، رحیم، صالحی، علی محمد، جندقی، غلامرضا، ۱۳۹۲، «اثربخشی

یاد خدا بر خودمهارگری بر اساس منابع اسلامی»، مجله روانشناسی و

دین، ۶(۲): ۱۹ - ۳۰.

۱۱. همایی، رضا، کجبا، محمدباقر، سیادت، سیدعلی، ۱۳۸۵،

«تأثیر قصه‌گویی بر سازگاری کودکان»، مجله مطالعات روانشناسی، ۵(۲):

۱۴۹ - ۱۳۳

۱۲. هویدا، رضا، همایی، رضا، ۱۳۸۹، «تأثیر قصه‌های قرآنی بر هوش هیجانی

کودکان»، مطالعات تربیتی روانشناسی، ۱۱(۱): ۶۱ - ۷۶.

۱۳. والی، آناهیتا، ۱۳۸۶، «قصه‌گویی، روشنی مؤثر در آموزش مفاهیم پیچیده

پزشکی»، مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، ۱۷(۱): ۱۵۵ - ۱۶۰.

1. Coopersmith, S. (1967). The antecedents of self-esteem.

SanFrancisco: Freema.

2. Gardner, D. (2007). Self-esteem and Selfefficacy within the Organizational Context. Group Organization Management. 23: 48-70.

3. Hasanvand, B., & khaledian, M. (2012). The Relationship of Emotional Intelligence with Self-esteem and Academic Progress, International Journal of Psychology and Behavioral Sciences 2(6): 231-236.

4. Peterson, S., Bull. C., Propst, O. and Dettinger, S. (2005).
Narrative Therapy to Prevent Illness-Relate Stress Disorder.
Journal of Counseling and Development, 83(1): 41-49.
5. Smith, E. E., Nolen-Hoeksema, S., Fredrickson, B., & Loftus, G. (2002). Atkinson and Hilgard's introduction topsychology.
14th Ed. New York: Wadsworth Pub.

اخلاق * سال پنجم - شماره نوزدهم - پاییز ۱۳۹۴